

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. Велико Търново , 31.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на пети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Теодорина Димитрова
Членове: Ивелина Солакова
Георги Драгостинов

при участието на секретаря Валентина В. Чаушева
като разгледа докладваното от Георги Драгостинов Въззивно гражданско дело № 20214100500403 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение от 22.03.2021 година, постановено по гр. дело № 2285 по описа на Великотърновски районен съд за 2020 година, НЗОК, гр. София е осъдена да заплати на „С.Б.А.Л.К. – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“-ЕАД, гр. София, сумата от 4 540 лв. стойност на медицинска дейност по клинична пътека, оказана през ноември, 2018 година, ведно със законната лихва от предявяване на исковете насетне, сумата от 764,29 лв. лихва за забава за времето от 26.01.2019 година до 21.09.2020 година и направените по делото разноски.

Решението е обжалвано Здравноосигурителната каса, с оплаквания за погрешно приложение на материалния закон. Кумулация на договорна и извъндоговорна отговорност законът не допускал. Двата института били в съотношение на изключване. Претендира отмяна и постановяване на ново решение, отхвърлящо иска с присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът по жалбата - „С.Б.А.Л.К. – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“-ЕАД, гр. София - излага доводи за безпорочност на атакуваното решение.

Съдът, като разгледа жалбата и обсъди доводите на страните по реда на чл. 271 от ГПК, приема:

Предявени са искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предложение първо, от Закона за задълженията и договорите във връзка с чл. 58 и сл. от Закона за здравното осигуряване.

Ищцовата страна – „С.Б.А.Л.К. – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“-ЕАД, гр. София - излага в исковата си молба, че с ответника са сключили договор, по силата на който ищецът извършва болнична помощ на задължително здравно осигурени лица по фиксиран в съглашението вид клинични пътеки срещу заплащане на извършеното.

Ответникът отказал плащане на сумата от 4 540 лв., стойност на лечение на пациент по клинична пътека 28 през ноември, 2018 година. По реда на настоящото производство се претендира присъждане на сумата, ведно с мораторна лихва от 764,29 лв. за времето от 26.01.2019 година до 21.09.2020 година, законна лихва и разноски.

Ответната страна - НЗОК, гр. София - оспорва иска с възражения плащането да не е дължимо, защото надхвърля уговорените в приложение № 2 към договора лимити за съответния месец.

Съдът обсъди доводите на страните и като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и 3 от ГПК, приема за установено:

По фактите страните не спорят. Сключили са договор за болнична помощ срещу заплащане – договор № 040499 от 28.05.2018 година със срок на действие до приемането на нов рамков договор по чл. 53 от ЗЗО. Проведено е спешна диагностика и лечение на пациент по посочената в исковата молба пътека. В тази насока са изслушаните в първостепенното производство експертизи, едната от които установява процеса по диагностика и лечение, а другата – стойността на клиничната пътека. Не се спори и че ответникът не е заплатил болничната дейност.

Фактите налагат извод за доказаност и основателност на предявените искове. По делото е установено съществуването на съглашението, цитирано в исковата молба – договор по чл. 58 и сл. от ЗЗО с предмет медицинска помощ срещу заплащане.

В качеството си на изпълнител, ищецът е провел нужните за пациента дейности по диагностика и лечение. С това точно по смисъла на чл. 63 от ЗЗД е изпълнил договорните си задължения и се явява изправна по спора страна.

В качеството си на възложител, ответникът е приел документацията, установяваща болничната помощ, проверил е реалното ѝ извършване, но като не е заплатил стойността на клиничната пътека е в неизпълнение на основното си договорно задължение по чл. 58 от ЗЗО по причина, за която отговаря. Налице са предпоставките по чл. 79, ал. 1, предложение първо, от ЗЗД за ангажиране на гражданската му отговорност с присъждане на договорно дължимото и обезщетение за вреди от забава, а исковете се явяват доказани по

основание. Основателни са в търсения размер въз основа на неоспореното от страните заключение на изслушаната икономическа експертиза.

Доводите на ответника са неоснователни.

Правното значение на уговорените в приложение № 2 към договора лимита е да дисциплинират страните по отношение на разходите по здравната помощ, а не да лишат изпълнителя от възмездяване на извършеното. Според чл. 20 от ЗЗД при тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността. Приложението на нормата към процесния договор налага извода, че възложителят отговаря за заплащане на всичко извършено в рамките на договорените клинични пътеки. Обратното виждане оставя без отговор въпроса защо съдържанието на приложение № 2 не е възпроизведено в текста на самия договор и защо в последния изобщо не става въпрос за лимити. Задължението за плащане по договора е поето от възложителя без резерви. Лимитирането на плащанията по месеци насочва не към предел на дължимото от възложителя, а към финансово дисциплиниране на изпълнителя и то по планови, а не както е в случая по спешни, дейности по диагностика и лечение.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

Потвърждава, по реда на чл. 271 от ГПК, решението от 22.03.2021 година, постановено по гр. дело № 2285 по описа на Великотърновски районен съд за 2020 година.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____